

[Hauge.]

dere, der har været ude for saadanne Forfølgelser. Ogsaa velstillede Byer har stillet sig paa det Standpunkt, at man i videst muligt Omfang vilde frigøre sig for at have Arbejdere boende. Jeg staar her med et Dokument, der er tinglæst, som har Udskrift fra Tinglæsningsbogen fra Københavns Amts nordre Birk for Aaret 1904. Det er et Skøde med forskellige Bemærkninger i ud over det sædvanlige — det er en Proprietær, der har solgt en Ejendom til en Grosserer —, og i dette Skøde staar der kort saaledes: „Ingen Lejlighed i Vaaningshuset maa benyttes til Bolig for Folk af Arbejderklassen hverken i dens Helhed eller for en Del.“

Ja, man kan vel ikke ønske sig et mere eklatant Eksempel paa, at man træffer Bestemmelser, oven i Købet indfører dem i retslige Dokumenter, af en saadan Art, at de paagældende Arbejdere simpelt hen ikke kan være der, men maa fortrække. Selv om en Arbejder havde Mulighed for at købe en Grund paa det paagældende Sted enten dengang eller senere, eller købe et Hus, kunde han ikke være der, kunde han ikke bo der, fordi der i selve Skødet var tinglæst en Deklaration om, at Arbejderklassen overhovedet ikke maatte være der. Man skulde nu ogsaa efter Ordførernes Tale i Gaar tro, at Lovens Ophævelse vilde føre til ganske utaaalige Tilstande med Hensyn til Beskyttelse af Folk, der ikke vilde staa i deres Fagforening. Der blev nævnt et Eksempel paa, at nogle Arbejdere — jeg tror, det var ude paa Amager — havde været udsat for ubetimelig Paavirkning fra Fagforeningen, fordi de ikke vilde staa i deres Fagforening. Ja, det er muligt. Naar en æret Taler — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen — sagde, at Arbejderne i den paagældende Virksomhed var tilfredse baade med Arbejdsforhold og Arbejds løn, skal jeg paa ingen Maade benægte Rigtigheden deraf. Det er overmaade sandsynligt, at de var tilfredse baade med det ene og det andet, og navnlig med at staa udenfor. De var tilfredse med deres Arbejde og med deres Løn, fordi deres Kammerater gennem deres Organisation havde bragt saadanne Ofre i Tidens Løb, at de kunde være tilfredse —, men de vilde ikke være med til at bære Byrderne, de vilde staa udenfor, være fri for Byrderne og nyde Goderne, som deres Kammerater havde været med til at tilvejebringe. Den Slags Folk har jeg ingen Sympati for, og ingen bør have Sympati for dem. De bør absolut ikke, hverken her i Rigs-

dagen eller andetsteds, være Genstand for nogen Art af Sympati. Det er Folk, der skulker fra Opfyldelsen af deres kammeratlige Forpligtelser, og jeg undrer mig meget over, at man her i Rigsdagen vil tage den Slags Folk i Forsvar. Det er muligt, at der er gaaet lidt stærkt til Værks over for dem, men det er nu engang saaledes her i Verden, at naar en Organisation skal have noget ud af sit Arbejde, maa den have alle eller saa godt som alle med ind i Organisationen. De, der ikke forstaar det, forstaar ikke Organisationsarbejdets inderste Tanke, og de forstaar ej heller at vurdere den Nytte, som Organisationerne har gjort i dette Land gennem Aarene. Jeg skulde meget anbefale de ærede Medlemmer, der nu saa stærkt vender sig imod Forslaget om at ophæve denne Lov, som er vendt mod Arbejderklassens Bestræbelser for at højne Arbejderklassens Levevilkaar, at studere hele Forholdet, som det var, før Organisationerne blev til, og som det efterhaanden har udviklet sig; saa vilde de maaske faa et noget mildere Syn paa Arbejdernes Organisationer, end de nu giver Udtryk for.

Knud Kristensen: Af alle de mange Bemærkninger, der er fremsat, ogsaa mod mine Betragtninger i Gaar, er det jo kun en forholdsvis lille Del, man kan beskæftige sig med paa 5 Minutter. Jeg skal derfor forbeholde mig at komme tilbage til nogle af dem, naar vi faar Sagen til anden Behandling.

Hvad angaar det ærede Medlem Hr. Hauges Oplæsning af et Dokument, vilde det jo have været ret oplysende, hvis det ærede Medlem samtidig kunde have meddelt, at dette Dokument var godkendt af Domstolene, for dette, at der er opsat noget, som maaske kan underkendes, har jo ikke det fjerneste med Sagen at gøre. (Hauge: Det er tinglæst). Ja, jeg ved ikke, om en Tinglæsning er det samme som en Domstolsafgørelse. Jeg vilde tro, at det knap nok var det samme, og jeg synes, det er en Fejl ved dette Bevis, at man ikke ved, om der ikke netop er Tale om noget, som kan underkendes.

Man har beskæftiget sig med Venstres Motiver til den Lov, som vi i sin Tid gennemførte. Man har tillagt os Motiver, som vi aldrig har vedkendt os og aldrig vil vedkende os, og paa Grundlag heraf har man tilladt sig at kritisere os. Jeg vil sige, at det vilde være en net Diskussionsform, om man kunde tillægge sine Modstandere alle de beskudte Motiver, man kunde finde paa, og ud fra dem søge at kritisere Modstan-